

עת"א 43090/09-16 - ש מ נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 43090-09-16 מ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 27 ספטמבר 2016
- זימונים ואח'
לפני כבוד השופטת, סגנית נשיא ורדה מרוז,
כב' השופטת זהבה בוסתן,
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
העותר ש מ (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העותר: עו"ד אבי כהן

ב"כ המשיבים: עו"ד אורלי שרגנהיים

העותר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 10.3.13 במהלך וויכוח שהתנהל בין העותר לבין אשתו ד, המתלוננת, הוא דחף אותה לעבר מיטה, משך בשערה, סובב את גופה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה.

על העותר הושת עונש של 6 חודשים לריצוי בפועל וערעור שהגיש בגין חומרת העונש נדחה, כמו גם בקשת רשות ערעור לביהמ"ש העליון.

לאורך כל הדרך כופר העותר בהתנהגות אלימה שהתנהג כלפי המתלוננת (בני הזוג התגרשו זה מכבר), ובהתייחסו לאירוע נושא הרשעתו גרס עם היכנסו לכלא כי נקט כלפיה אלימות מילולית בלבד.

על יסוד עמדה זו הגיעה וועדת מסוכנות בכלל מסקנה כי העותר נוטה לטשטש את חומרת מעשיו ולפיכך טרם פחתה מסוכנותו ואין להמליץ על שחרורו המוקדם.

העותר הגיש בקשה לשחרור מוקדם שנדונה על ידי הנציבה ונדחתה. בהחלטתה אימצה הנציבה את עמדת וועדת המסוכנות, על יסוד ממצאיה. על החלטה זו משיג העותר בפנינו וטוען כי אין בה ממש, כי לא היה מקום לסמוך על עמדת וועדת המסוכנות הנסמכת על מפגש בודד שנערך עם העותר על ידי העו"ס, ואין בו כדי לשקף מאומה ביחס למסוכנותו. מנגד, מוסיף העותר וטוען כי חלפו למעלה משלוש שנים מאז ביצוע העבירה, כי מאז ועד היום התגרש מהמתלוננת, יחסיו עמה תקינים והיום הוא מנהל מערכת זוגית חדשה. בנסיבות אלו ובהינתן עברו הנקי והעובדה שהוא הורשע בגין מעשה בודד מניחה תשתית לשחרורו מוקדם.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים נחה דעתנו כי החלטת הנציבה בדיון יסודה ואין להתערב בה.

ערים אנו לכך כי כאשר מדובר בתקופת מאסר קצרה, נבצר מגורמי הטיפול בכלא להעמיק ולחקור אודות כל אסיר ואסיר, בוודאי שאין אפשרות להעניק לו טיפול לשיקומו. בנסיבות אלו יש משקל רב לעמדת העותר במועד כניסתו לכלא, וכאמור, באותה עת העותר מיזער את אחריותו וציין כי אלימותו הייתה מילולית בלבד. חזקה על העותר כי אם היה מפנים את אחריותו ומביע חרטה של ממש, כי אז היה יוזם פניה לעו"ס כדי להביא בפניה את עמדתו זו ואת השינוי שחל בגישתו. העותר נמנע מלעשות כן, ללמדך כי עד עצם היום הוא מחזיק באותה עמדה. בנסיבות אלו ספק אם פחתה מסוכנותו, ומכל מקום אין מקום להורות על שחרורו המוקדם, לפיכך העתירה נדחית.

בשולי הדברים נציין כי בנימוקי הנציבה היא ציינה כי בבדיקת שתן של העותר נמצא ממצא חיובי. ממצא זה בדיעבד נמצא כשגוי ועל כן התעלמנו מנימוק זה בהחלטת הנציבה.

ניתן והודע היום כ"ד אלול תשע"ו, 27/09/2016 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

ורדה מרוז, שופטת, סגנית נשיא